

jeg her har fremsat. Den højtærede Minister gjorde nemlig opmærksom paa, at i ethvert Overflag, som Staten lod sine Teknikere gøre over Arbejde, var der forudsat en vis Arbejdsløn, derom kunde der selvfølgelig ikke være Tvivl. Naar den meget ærede Minister forlanger af sine Teknikere, at de skulle gøre Overflag f. Eks. over en Stationsbygning, er det ikke nok, at Teknikerne kunne gøre et Overflag over, hvad Mursten og Tærnbjælder ville koste; men det forudsættes, at de gøre et Overflag over, hvad der maa udbetales i Arbejdsløn, hvad enten det er Dagløn eller Affordløn. Naar det altsaa er givet, at ethvert Overflag indeholder en vis Arbejdsløn, saa begriber jeg ikke, hvorfor Staten ikke kan paase, at en saadan Arbejdsløn ogsaa bliver udbetalt. Selvfølgelig maa man gaa ud fra, at Regeringens Teknikere vide, hvad det koster at saa muret en Aken, og hvor meget saa og saa meget Skifertag koster, og hvad det koster at saa saa og saa mange Ruder sat ind efter det Overflag, der er fremlagt af Entreprenørerne. Det, der saa forlanges her af Staten eller Kommunen, er kun dette ene, at man skal sige: Her have I et Overflag, der forudsætter saa og saa meget Arbejde. Arbejdslønnen for dette Arbejde have vi fastsat i Henhold til den almindelige Dagløn, — for saa vidt det er daglønnet Arbejde, i Henhold til Præsturanten, der foreligger for de forskellige Sag, for saa vidt det er Affordarbejde — og det er Betingelsen for, at I saa dette Arbejde at udføre, at I overholde dette Overflag med Hensyn til Arbejdsbetalingen. Jeg tror ikke, den højtærede Minister vil benægte Nødvendigheden af, hvad her er fremsat (Udbrydelse af Indenrigsministeren [Singerløv]). Det forekommer mig, at den ærede Minister alligevel gør en Indvending, men saa har den højtærede Minister ikke udtrykt sig korrekt, da han havde Ordet før. Jeg vover trods forventet Indsigelse fra den højtærede Minister at påstaa, at der i ethvert Overflag over offentligt Arbejde ogsaa maa gives et Overflag over, hvad Arbejdet koster over for de forskellige Arbejder, ellers var det selvfølgelig intet Overflag, og saa siger jeg alligevel, at naar Staten gennem sine Teknikere og arbejdslyndige Folk paa Forhaand kan gøre et Overflag over, hvor meget Mursten, hvor meget Skifertag o. s. v.

vil koste, saa kan Staten ogsaa sige til Entreprenørerne: den og den Arbejdsløn skulle I udbetale. Det kan ganske vist føre til, at saadanne Entrepriser paa den ene Side ikke ville blive saa lukrative, men paa den anden Side heller ikke saa risikable, som de nu ere. Ofte overtages vel saadanne Entrepriser i Forventning om, at Overflaget er gjort baade med Hensyn til Materialet og Arbejdslønnen saa rigeligt, at der kan blive noget at spare af for Entreprenørerne. Det, der sker i dette Tilfælde, er, at Stat eller Kommune siger til vedkommende Entreprenør: Kunne I skaffe os Arbejdet udført forsvarlig, skaffe os saadant Materiale, som vi kunne være tjente med, bliver det Eders Sag, til hvad Pris I kunne saa disse Materialer; vi forlange ikke at vide, om Tømmeret koster saa og saa meget pr. Allen; vi forlange kun, at det skal være Tømmer af den og den Art; men med Hensyn til den Løn, der skal betales de Arbejdere, Entreprenøren beskæftiger ved Udførelsen af Arbejdet, skal der betales de Arbejdspriser, som vore teknisk kyndige Folk erkende for at være gængse Priser; det være sig nu i Form af Dagløn eller af Affordbetaling. Hvis den højtærede Minister altsaa har Ret, hvad der jo ikke er Tvivl om, at han har, med Hensyn til Overflagene over de offentlige Arbejder, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem fra Aalborg kom lidt uheldig afsted, i hvert Fald have de to ærede Herrer talt hver ud fra sin Forudsætning, og begge Dele kunne ikke være rigtige. Det forekommer mig altsaa, at med Hensyn til de to Ting, der ønskes her i dette Forslag, for det første Garanti for retfærdig Betaling og for det andet Sikkerhed for en vis Minimaldagløn eller Minimalaffordpris ligger det fuldstændig inden for Kommunens og Statens Magt at gennemføre begge Dele. — Det ærede Medlem fra Aalborg udæstede til en større Diskussion om Arbejdsforholdene i det hele og Arbejdslovgivningen. Jeg skal ikke for Døjeblikket følge ham deri, men kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem. Han syntes at være Frygt for, at man nu med Hensyn til Arbejdskontrakter vilde vende Forholdene paa Hovedet i Mod sætning til, hvad man havde haft tidligere. Han gjorde opmærksom paa, at i sin Tid bleve Arbejderne straffede